

Чл. 55. Дѣла за прѣстѣпни дѣяния, извършени отъ лица, които се нахождатъ на служба при дипломатическитѣ агенти и консули, подлѣжжтъ на углавенъ съдъ възъ общо основание, ако въ отношение къмъ тѣхъ не е направено никакво исклучение въ договоритѣ съ чуждестраннитѣ държави.

Глава IV.

За редътъ, по който се разрѣшаватъ прѣспирнитѣ за подсѣждность.

I. Прѣспирни между сѣдебнитѣ учрѣждения.

Чл. 56. Всѣкой съдъ рѣшава самъ, нему ли е подсѣдно дѣлото и въ никакъвъ случай не трѣбва да прѣдставя на по-горенъ съдъ да му разрѣшава съмненията за подсѣждность.

Чл. 57. Прѣспирни за подсѣждность между окръжни сѣдилища, които се намиратъ въ вѣдомството на единъ Апелативенъ съдъ, се разрѣшаватъ отъ тоя съдъ; а прѣспирни за подсѣждность между окръжни сѣдилища отъ разни апелативни окръжи се разрѣшаватъ отъ онзи Апелативенъ съдъ въ вѣдомството, на който първоначално е възникнало дѣлото.

Чл. 58. Прѣспирни за подсѣждность между мирови сѣдии и сѣдебенъ слѣдователъ се разрѣшаватъ отъ онзи окръженъ съдъ, при който се намира сѣдебний слѣдователъ.

Чл. 59. Ако нѣколко сѣдилища отъ разни степени, окончателно сж признали себѣ си за не компетентни да разглѣждатъ едно дѣло, то Върховний Кассационенъ съдъ опрѣдѣля съдътъ, на който дѣлото е подсѣдно.